



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Aprilem, Majum, Junium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Festum SS. Corpus Christi. De efficacia a moris J. C. in Eucharistia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60514](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60514)

Iunius,

ut materia in loco aliquo sit in modum cuiusdam spiritûs; ut substantia redigatur in nihilum, ut accidentia subsistent absque subiecto, ut Theologi loquuntur, & eadem, quæ ipsa substantia, efficiant. Ad hæc miracula patranda, omni Dei potentia opus est: Hæc verò si credimus, opus est omni Pharaonis duritia, ut ijs non moveamur.

II. Sanctissima Eucharistia est summe admiranda sapientiæ divinæ inventio. Potestne hæc clariùs elucere, quàm, dum illa inter se conciliantur, quæ sibi plurimum opposita videntur? dum Deus, ut videtur, immensitate sua exiit, ut se spacio divisionem vix admittenti includat; & speciem quandam immensitatis corpori tribuit, idque in tot, tamque remotis inter se locis præsens statuit; dum Majestatem suam sub exiguis speciebus abscondit, ut dignum fidei nostræ præbeat objectum; dum simul Bonitatem suam testatam facit, ut nos ad sui amorem potenter moveat, dum suam divinitatem sub carne occultat, veluti sub esca quadam, quæ corda sensibus, & voluptatibus dedita ad se allicere, & rapere possit: dum verò carnem hanc speciebus panis tegit, ne eam sensus nostri aversentur, utque se molliæ nostræ accom-

commodet, nulla omnium legum habita lunius,
ratione, ut obstacula vincat, quæ ipsum
impediebant, quò minùs se nobis imper-
taret, dùmque adeò potentiam suam ho-
minis potestati subdit, ut in momento, &
verbo solo omnia hæc miracula patrare
queat?

III. Potentia tua, Domine, inaudita
est, & inventiones sapientiæ, & amoris
tui admirandæ. *Quæ fecisti magnalia Deus,*
quis similis tibi? Verùm tamen tanta non *Psal 70. 19.*
est, ut non etiam debilis quædam creatura,
qualis ego sum, omni tuæ potentiae resi-
stere, & cor meum adeò pervicax esse
queat; ut stupendis sapientiæ, & amoris
tui inventis se non dedat. An non hoc
æquè inauditum prodigium est, ac omnia
miracula, quæ in hocce mysterio facis, quod
cor hominis adeò imbecille toti divinæ po-
tentiae se opponat; quod cor hominis tam
renerum, & in se adeò molle, tam durum,
& inhumanum sit, ut moveri se non sinat
tot prodigijs, quæ nonnisi ipsius gratiâ
patras? Ah! Domine, post tot potentiae,
& sapientiæ tuæ miracula, ad gloriam
tuam spectat miraculum edere Bonitatis,
perfringere nimirum cordis mei duritiem,
méque vel invito superare obstacula, quæ
misericordiæ tuæ effectibus pono; sed hoc
dein-

Iunius.

deinceps me invito non ampliùs fiet; probè enim adverto per interiorem animi mei sensum, quòd tu hoc miraculum operari incipias.

Cùm Deus tot prodigia patret, ut ad te veniat, æquum est, ut omnibus viribus te præparas ad eum dignè excipiendum.

Memoriam fecit mirabilium suorum misericors, & miserator Dominus; escam dedit timentibus se. *Psal. 110. v. 4. & 5.*

Audeo dicere, cùm sit potentissimus, plus dare non potuit. *Aug.*

DIES II. OCTAVÆ.

De Liberalitate Amoris Iesu Christi in SS. Eucharistia.

I.

Bonitati proprium est, se communicare, & bonitati infinitæ, se communicare infinitè. Deus, ut hanc communicandi sui expleret sitim, hominem omni bonorum genere cumulavit, cùm, quod ad naturam, tum, quod ad gratiam attinet; sed totum id, quod hætenus homini dederat, cor ejus satiare non potuit; adeoque homo in medio etiam abundantiae indigum se deprehendit; quia, etsi omnia bona possideret; omnium tamen bonorum
fon.